

ΒΡΥΞΕΛΕΙΣ, ΑΝΤΙΔΟΧΚΡΗΣΗ
ΜΑΙΡΗ ΣΑΒΒΑ

Με συγκεκριμένες προτάσεις για την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας προχωρά στο Δουβλίνο η ιρλανδική προεδρία.

Στην προσπάθειά της να «εξισορροπήσει» τις αντικρουόμενες απόψεις των κρατών-μελών, η προεδρία προτείνει «εξ απαλών ονύχων» αλλαγές στα υπό τροποποίηση άρθρα, αφήνοντας έξω την καίρια σημασία για την Ελλάδα αναφορά στη «διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας της Ενωσης και του απαραβίαστου των εξωτερικών της συνόρων».

Μολονότι η πρόταση αυτή παραμένει υπό εξέταση, σχολιάζει στο κείμενό της η προεδρία, για να καθησυχάσει όλες τις πλευρές θεωρεί ότι στόχοι της ΚΕΙΠΙΑ θα είναι: «Η διαφύλαξη των κοινών αξιών, των θεμελιωδών συμφερόντων, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ενωσης, σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών», καθώς η διαπίστωση αυτή είναι αρκετή και λαμβάνει υπόψη τις διάφορες εκφρασθείσες ανησυχίες.

Με μια γενική αναφορά στην περίπτωση «κοινοτική αλληλεγγύη», την οποία χώρες σαν την Ελλάδα επιζητούν με πιο ενισχυμένη μορφή, η ιρλανδική προεδρία προτείνει, σε άλλον παράγραφο του ίδιου άρθρου, την

ΟΧΙ ΣΤΟ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ, ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΕΤΟ

Αρνητική για την Ελλάδα η ιρλανδική έκθεση για τη Διακυβερνητική

εξής διαπίστωση: «Τα κράτη-μέλη συνεργάζονται για την ενίσχυση και την ανάπτυξη της αμοιβαίας πολιτικής αλληλεγγύης τους». Στο αντίστοιχο σκότλις της αναφέρει βέβαια ότι υποβλήθηκαν από κάποια κράτη-μέλη άλλες προτάσεις σχετικά με μια «ρήτρα πολιτικής αλληλεγγύης» διατυπωμένης με πιο σθεναρούς όρους από τους προτεινόμενους.

Το άρθρο 1.4, που αφορά την άμυνα και την ασφάλεια της Ενωσης, έχει συμπεριλάβει τη θέση της Αθήνας για «σταδιακή διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής με την προοπτική κοινής άμυνας». Όμως στο σχέδιό που προτείνει για τη νέα συνθήκη η ιρλανδική προεδρία δεν περιλαμβάνει τις ελληνικές θέσεις περί ανάπτυξης κοινοτικής τουριστικής πολιτικής, καθώς και περιλήψεις μέτρων για την αντιστάθμιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν νησιωτικές περιοχές.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η διάταξη του άρθρου ΣΤ', σύμφωνα με την οποία «η Ενωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σε-

βασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου, αρχές τις οποίες προσπίζονται τα κράτη-μέλη». Μια φράση που, αν συνδυαστεί με το άρθρο που επισημαίνει ότι «κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο σέβεται τις αρχές που προαναφέρθηκαν, μπορεί να ζητήσει να γίνει μέλος της Ενωσης», μπορεί να προσθέσει ένα ακόμη επιχείρημα στα χέρια του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών εναντίον της περαιτέρω σύσφιγξης των ευρωτουρκικών σχέσεων, καθώς είναι γενικά αποδεκτή η άποψη ότι η Τουρκία παραβιάζει τους βασικούς αυτούς κανόνες.

Ως προς τη λήψη των αποφάσεων από το Συμβούλιο Υπουργών, οι προτάσεις της προεδρίας προβλέπουν ομοφωνία όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις που αφορούν κοινές δράσεις της Ε.Ε. και ειδικά πλειοψηφία για τις υπόλοιπες. Για την έγκριση των αποφάσεων απαιτούνται τουλάχιστον 62 ψήφοι, προερχόμενες από τουλάχιστον δέκα μέλη. Σχετικά μ' αυτό σημειώνεται από την προεδρία ότι υπάρχει ευρύ φάσμα απόψεων εν σχέσει

Στην «πεπατημένη» περιορίζεται η ιρλανδική προεδρία στην έκθεσή της για τη Διακυβερνητική. Τα μέγιστα θέματα παραπέμπονται στο μέλλον. Στη φωτό, ο Ιρλανδός πρωθυπουργός Κ. Μπρούτον.

με την ομοφωνία. Το γεγονός ότι οι Ιρλανδοί προτείνουν ουσιαστικά «κατάργηση» της κοινοτικής τρόικας δείχνει πιθανώς ότι έχουν εξασφαλίσει τη συναίνεση

της πλειοψηφίας των εταίρων. Συγκεκριμένα, η έκθεση προτείνει να εκπροσωπεί την Ε.Ε. η εκάστοτε προεδρία, η οποία θα επικουρείται από το γενικό γραμματέα του Συμβουλίου και, όταν κρίνεται απαραίτητο, θα διορίζει το Συμβούλιο έναν ειδικό αντιπρόσωπο με εντολή για συγκεκριμένα θέματα. Εκτενής, τέλος, είναι η αναφορά της ιρλανδικής προεδρίας στην αρχή της «ευελιξίας», την οποία προώθησαν οι Γαλλογερμανοί, εισάγοντας έτσι μία Ευρώπη δύο ταχυτήτων.

Όπως δήλωσαν χτες εμμέσως πλην σαφώς ο πρόεδρος της Κομισιόν και ο Ιρλανδός πρωθυπουργός, οι «15» στη Σύνοδο στο Λουβλίνο θα συμφωνήσουν, μεταξύ άλλων, στα μέτρα που αφορούν το νομικό καθεστώς του ενιαίου νομίσματος, τη σχέση των εθνικών νομισμάτων των χωρών που δεν μετάσχουν αμέσως στην τρίτη φάση της Νομισματικής Ένωσης με το Εύρω, καθώς και τον τρόπο λειτουργίας του Συμφώνου Σταθερότητας, που αφορά τις οικονομικές επιδόσεις των χωρών που θα ανήκουν στη ζώνη του Εύρω.